

257

Προικοσύμφωνο

φ. 146^{r-v}

/ [.....] + 'Εβγαλμένο από Μανώλη

/ Φ 149

/ [+] Εἰς τὸ ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος Πατὴρ Υἱοῦ καὶ Ἀγίου Πνευμάτου καὶ τῆς ὑπερεῦ / λογημένης δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἀμήν. 1682/ ἐν μην / νὶ Σεπτεβρίου 3/ εἰς τὸ σπίτιν τοῦ μαστροῦ Σταμάτην Γεώργην Παπλωματᾶ ἐδῶ / παρὼν ὁ αὐτὸς μαστροῦ Σταμάτης ὁμάδιν μετὰ τὴν συνβίαν του τὴν κερά Σταμάτα / καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλο μέρος ἡ κερά Κυριακὴ γυνὴ τοῦ μαστροῦ Μιχάλη Ξενόπουλου συνφω / νία ὑπανδρείας καὶ πρῶτον συνοικέσιον θέλου καὶ ποιῶσιν τὰ παρόντα μέρην ὅπως / σὺν Θεῶν ἀγίων νὰ πάρου γαβρόν τὸ αὐτὸν ἀντρώον μαστροῦ Σταμάτης καὶ κερά Στα / μάτα τὸν υἱὸν τῆς ἄνωθεν κερά Κυριακῆς τὸν μαστροῦ Μανώλη εἰς τὴν ἐαυτὴν τος / θυγατέρα ὀνόματιν Σωσάνα εἰς ἄνδραν τῆς νόμιμον καὶ εὐλογητικὸν / καθὼς ὀρίζειν ἡ ἁγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίαν οὕτως καὶ ὁ / αὐτὸς μαστροῦ Μανώλης θέλει τὴν αὐτὴν κερά Σωσάνα εἰς γυναῖκα του νόμιμον καὶ / εὐλογητικὴν κατὰ τοὺς θεῖους καὶ ἱεροὺς νόμους τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησί / ας καὶ τὰ ἐξῆς. Καὶ ἐν πρώτοις τάξου οἱ ἄνωθεν γονεῖν τῶν αὐτῶν παιδιῶν τις γα / μπροῦ καὶ νύφης τὴν εὐχὴν τοῦ ἀφέντη τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς κυρίας Θεοτόκου καὶ τὴν ἐδι / κὴν τος καὶ τοῦ πατέρα τοῦ γαμπροῦ τοῦ μαστροῦ Μιχάλην ὅπου εἶναι μισεμένος / ἔπειτα εἰς ὄνομα προίκας τάξουν ὁ μαστροῦ Σταμάτης καὶ ἡ συνβίαν του ἡ κε / ρά Σταμάτα τῆς κόρης τος τῆς ἄνωθεν νύμφης ἀρχὴν εἰκόνες δύο ἡ μία Θεο / τόκιον καὶ ἡ ἄλλη ὁ μέγα Πρόδρομος ἔπειτα τῆς τάξουν ὁ μαστροῦ Σταμάτης τὸ σπὶ / τιν ὅπου κάθεται ἡ ἀδελφὴν του ἀποθανώντα τῆς αὐτῆς ἀδελφῆς του καὶ διὰ τὸ πα / ρὼν τῆς δίνει ἄλλο σπίτιν νὰ κάθεται καὶ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τῆς ἀδελφῆς του νὰ παίρνῃ / τὸ ἐκεῖνο σπίτιν τὸ εὐρισκόμενον ἐδῶ στὸ Νέο Χωριὸν τὸ σύνμπλιο τῆς Σταμπακοπού / λας ἔτι μπάκον ἓνα καὶ κασέλες δύο φατζέλι ἓνα καὶ καντηλιέρι ἓνα καὶ / ἓνα τραπέζιν / καὶ κατρέ / φτες δύο / ὁ ἓνας κο / λονάτος / καὶ ὁ ἄλλος / πλέα μι / κρός / ἔτι τιλάρι γεμάτον μαλλὶ ἓνα καὶ μαζελαρομάννες ἔξε σεντό / νια ζευγάρια πέντε καὶ μαζελαροντήματα ζευγάρια ἔξε κουρτοῦνες τρεῖς / ἔτιν παπλωματόψιδον μεταξωτὸν ἓνα ἄσπρον ἄβαφον καὶ λινὸ πάπλωμα ἔ / να γεράνιον μπουστομάνικα κεντητὰ ζευγάρια ἔξε καὶ ρομποφούσταννα ἔφ / τὰ μπουστομπράτζολα ζευγάρια ἔξε τὰ δύο μπροκάδα καὶ τὸ ἓνα χουρσὸ / γορδελάτα καὶ πράσινα βελούδα καὶ κόκκινα καὶ ἕτερος μπρο-

καὶ πόλεις / κεντητὲς ἑπτὰ χρυσοφάκι ὅλο μὲ τὸ μαργαριτάρι ἓνα καὶ σκο-
 λοφίγια πο / λίτικα μὲ τὸ μαργαριτάριν ζευγάρι ἓνα κάρτζες ροζιές μὲ τὰ μπλεκτὰ
 ζευ / γάρι ἓνα ἔτι πηρούνια πέντε τρίχαλα ἔτι πετζοπουλομάντηλα / πῆχες τριάντα.
 Ἀκόμη δίνει τῆς τὸ χωράφιν τὴν Ἑμπασιν ὅπου ἔχειν / ἀγορὰ ἀπὸ τὸ Φαντάκη
 Ντακορόνια καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχόντισσάν του ἀπὸ τὴν σήμερον / ἀκόμη τάζει τῆς καὶ
 τὸ χωράφιν ὅπου ἔχειν εἰς τὸν Σαλοῦκον τὸ ἔχει ἀγορὰ ἀπὸ / τοῦ Στεφανῆ τῆς
 Μπέλας τῆς γυναίκας τὸ σύνμπλιο τοῦ ποτὲ Γεώργη Σιγάλα / καὶ ποτὲ Μπελίτζα
 ἀποθανώντας τοῦ μαστρὸ Σταμάτην καὶ τῆς συνβίας του ἀκόμα [τά] / ζειν τῆς καὶ ἡ
 ἀδελφὴν τῆς ἡ κερά Διακόνισαν διὰ πολλὰς χάρες καὶ καλωσύνες ὅπου τῆς γνω / ρί-
 ζειν τὴν καυκάρα ὅπου ἔχειν εἰς τὰ Καλαμούρια εἰς τὸν Ἅγιο Παντελεήμονα τὴν /
 σύνμπλια τοῦ χωραφίου τοῦ ποτὲ ἱερομονάχου Ἀμάη ἀπὸ τὴν σήμερον ἀκόμα δι / νει
 τῆς / ὁ κύρης / τῆς / ἓνα σκρίτο τοῦ ἀφέντη Φαντάκην Ντακορόνια σαράντα ρεα-
 λιώ τὸ κεφά / λι καὶ ἔχειν πέντε χρόνους νὰ τοῦ δώσῃν διάφορον ἀπὸ τὴν σήμερον
 ἀκόμα τάζουν τῆς καὶ μία καμιζόλα παγο / νάτζα ἀποθανώντας τῆς μάνας τῆς.—
 Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος τάζειν καὶ / ἡ μάνα τοῦ γαμπροῦ καὶ ὁ μισὲρ Φιλιππῆς
 Κωνσταντῇ Μαροῦς ὅπου τὸν ἤφηκε ὁ πατέ / ρας του ὁ μαστρὸ Μιχάλης ὄντας
 ἐμίσευε ὡσὰν ἐπίτροπόν του νὰ τὸν ἐπουρκοτά / σην καθὼς τοῦ ἐπαράγγειλε πρῶ-
 τον τὸ σπίτιν ὅπου εἶναι ἀπὸ τοῦ κυροῦν του τὸ σύν / πλιο τῆς Ἑλένης τῆς μαμμῆς
 μὲ ὅλα του τὰ δικαιώματα ἀπὸ τὴν σήμερον ἐδικόν του / ἀκόμη τὴ φυτεία ὅπου
 ἔχουσιν εἰς τὰ Πετράδια νὰ εἶναι ἡ ἐμισθὴν ἐδικήν του / καὶ τὴν μπάρτην ποὺ τοῦ
 πέσειν σὰν τὴ μοιράσου νὰ τὴν δουλεύῃ ὁ κύρης του σὰν κου / τουβερνάρης νὰ παίρνη
 τὸ μισόν του καὶ ὄντας θὲ νὰ τὴ μοιράσου νὰ εἶναι διαλέγονας / ὁ Μανώλης νὰ
 παίρνη ὅποια πάρτην θέλει μὲ τὸ πατητήριν τῆς ἀνάμεσάν / τος ἀκόμα λέσιν πὼς
 ἔχουν μία καυκάρα εἰς τὸν Ἅγιο Παντελεή / μονα ἀγορὰ ἀπὸ τῆς Μπαούζενας καὶ
 χωράφια στὸ Ξερόκαμπον καὶ / νὰ εἶναι διαλέγονας ὁ Μανώλης ὅποια θέλει νὰ
 πάρη ἀπὸ τὰ δύο. / — Ἀκόμα τάζειν ὁ [μα]μαστρὸ Σταμάτης καὶ ἡ συνβία του
 τῆς κόρης τους τῆς / ἄνωθε νύφης ἀπὸ πᾶσαν μασαρία ὅπου νὰ χρειάζεται μία
 νοικο / κυρὰ κατὰ τὴν κοντετζιόν τῆς καὶ τὰ ἐξῆς. Ὅθεν τὰ παρόντα μέρην / ἔμεινα
 κοντέντοιν καὶ ἀνεπαμένον βάνοντας καὶ ἀξιοπίστους μαρτύρους εἰς / ἀσφάλεια καὶ
 τὰ ἐξῆς κáνοντάς τος καὶ κοντετζιὸν ὅτι εἰ μὲν καὶ κάμου παιδία τὰ ὅσα τὸς ἐτάξασιν
 / νὰ εἶναι τῶν παιδιῶν τος εἰ δὲ καὶ ἀποθάνου ἄκληροι νὰ στρέφονται εἰς τοὺς πρό-
 ξιμους ἐδικούς — —

/ — Φιλιππῆς Κωστατῇ Μαροῦ μάρτυρας τὰ ἄνωθε —

/ — Γιάκουμος Πάλας μάρτυρας στ' ἄνωθε:—

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

